

VELKÁ ČANTORYJE ZDOLÁNA

Dalším turistickým místem letošních výšlapů Klubu důchodců Střítež se stala pohraniční česko-polská oblast s cílem na vrcholu Velké Čantoryje. První prázdninový den vyrazila do Nýdku osmičlenná výprava, kterou tvořili manželé Moškořovi, I.Foberová, V.Pietrzyková, A.Němcová, H.Minářová, P.Szalbut a nejstarší účastník výšlapu J.Pščolka. Pro účastníky byla připravena **NAUČNÁ RYTÍŘSKÁ STEZKA VELKÁ ČANTORYJE.**

Po společném fotu na parkovišti v Nýdku na náměstí jsme se vydali po zelenobílé značce shodné s červenou turistickou značkou vstříc výšinám. Počasí bylo po ráno oblačné a také jsme se dočkali prvních kapek deště asi po kilometru chůze. Když jsme došli ke 2.zastávce stezky, ke studánce s horským pramenem, spustil se vydatný déšť, což nám nemohlo vůbec vadit. Přišel čas na svačinku a pod přístřeškem a lavičkách na nás déšť neměl nárok. Mraky byly za chvíli pryč a místy už prosvítalo sluníčko a naše cesta pokračovala dál. K památníku J.Třanovského na Zakameni to bylo jen kousek. Zde se scházeli v době pronásledování a zákazu (protireformace) evangelíci z blízkého okolí. Kázat sem jim jezdili faráři ze zahraničí. Po zajímavém místě na stezce už jsme mířili dál přírodní rezervací Čantoryje a bylo pěkně na několika místech vidět panorama našich nádherných Beskyd. Po prudším stoupání jsme došli k chatě na Malé Čantoryji. Ač začaly prázdniny, prvními hosty v chatě jsme byli my a nastala druhá siesta, tentokrát už s ochutnávkou z místní kuchyně. Zelňačka či česnekačka přišla vhod, pochopitelně nechyběla venku při posezení i kávačka. Sluníčko už nakouklo zpoza mraků a tak jsme si mohli i lehce osušit mokré pláštěnky či propocená trička. Patřičně posilnění to už pak bylo asi půl kilometru k vrcholu Velké Čantoryje, které k tisícovce nad mořem schází jen 5 metrů! Dominantou tohoto vrcholu je pak rozhledna a z té už koukáte lehce z výšky 1016 metrů nad mořem. Postavena byla v roce 2002 a nám se naskytly nádherné pohledy do všech světových stran. Počasí nám přálo a my viděli neskutečně daleko! Zpátky jsme to vzali asi půl kilometru po mezinárodní česko-polské trase a potom pěknou procházkou bukovým lesem. Po cestě jsou místa, kde se z dalších panelů Naučné stezky dozvíte něco více o zdejší přírodě i životě pod bájnou horou. Trasu jsme si o dobré dva kilometry protáhli a to jen proto, že jsme při cestě nahoru prošli opravovaným mostem přes neznámou říčku, kde byl zákaz vstupu, ale dali jsme na radu místní paní, co nám řekla, že už se tam dá projít. Naše „obcházka“ byla poněkud delší než jsme čekali. Díky tomu jsme mohli ještě navíc vidět po cestě bývalé dominanty Nýdku – skokanské můstky. Nějaké ty skoky tam absolvují především děti a mládež na umělém povrchu. Po šťastném dojití na náměstí přišla poslední zastávka a to návštěva místní cukrárny a pak už hajdy domů. Jak jsme se všichni shodli, takovou pěknou procházkou doporučujeme do těchto míst i návštěvníkům při trávení dovolených na Těšínsku.

A poznámka na závěr: žádní rytíři na nás nečíhali, takže doporučujeme si trasu projít.

K.Moš
koř